

LEKKENDE KRUIKEN

Er zijn thans plastic kruiken in de handel, die er bijzonder aardig uitzien en daarom graag door aanstaande en jonge moeders gekocht worden. Ze zijn echter bijzonder gevaarlijk!

Wanneer deze kruiken met heet water gevuld zijn en men draait ze nog eens extra stevig aan (en wie doet dat niet alvorens een kruik in een kinderbedje te leggen!), draait men ongemerkt bij een aantal van deze kruiken de dop over de schroefdraad heen, met het gevolg dat de kruik na enige ogenblikken snel leeg loopt. Dit gebeurde bij een pasgeboren baby, waarbij het kind zeer ernstige brandwonden aan beide beentjes en de linker bil kreeg. Dit keer liep het gelukkig wonderlijk goed af en is het kind in leven gebleven.

De winkelier vond bij zijn voorraad drie exemplaren, die hetzelfde euvel toonden, zodat een waarschuwing tegen dit produkt niet overbodig lijkt.

Amsterdam, 9 februari 1960 A. R. MULLER-STORCK,
vroedvrouw.

BERICHTEN

BUITENLAND

Engeland

Vrijwilligers voor het verkoudheidsonderzoek gevraagd. — De vreugde in het Harvard Hospital te Salisbury over het kweken van een virus dat misschien de 13 jaar lang gezochte oorzaak van veler verkoudheid zal blijken te zijn (zie deze rubriek bl. 405), openbaarde zich ook ter gelegenheid van een op 28 januari te Londen gehouden persconferentie. De ontdekking betekent, dat de proefnemingen op mensen — reeds beschikte men over 6390 vrijwilligers — met kracht zullen worden voortgezet. Men roept dus opnieuw personen van beiderlei kunne op, 18 tot 45 jaar oud, bereid gedurende tien dagen te logeren in de „comfortable, centrally heated living quarters” van de Common Cold Research Unit. Men mag een partner meebrengen. Reiskosten met zakgeld van 3 shilling per dag, worden vergoed. „There is considerably less than a fifty-fifty chance of catching a cold.”

De „free holiday” wordt in het bijzonder aanbevolen aan studenten die voor een examen werken (*Brit. med. J.* 30 januari, bl. 334).

Kunstmatige inseminatie. — Het departementale comité, bestemd ten behoeve van de regering gegevens over kunstmatige inseminatie bijeen te brengen, heeft opnieuw een memorandum ontvangen.

De samenstellers, onder wie één medicus, leden van een klein comité, ingesteld door de aartsbisschop van Canterbury, hebben geen bezwaar tegen de inseminatie met zaad van de echtgenoot, maar dezelfde kunstbewerking met zaad van een derde houden zij voor „wrong on theological, moral, and social grounds”. Het comité beveelt een wettelijke bepaling aan waardoor deze vorm van inseminatie gelijk wordt gesteld met echtbreuk. Als gevolg hiervan zal, zo mag men hopen, de General Medical Council de praktijk van deze vorm van inseminatie tot „unprofessional conduct” verklaren (*Brit. med. J.* 30 januari, bl. 339).

India

Geneeskundige behoeften. — De redactie van de *Lancet* (30 januari, bl. 265) verdiept zich in India's „medical needs”. Zij schetst de toestand als uiterst heterogeen. De „health service” die India van het Britse bestuur erfde, omvat onderwijsziekenhuizen en geneeskundige scholen, maar de dienst bleef half-militair georganiseerd, zodat zelfs de universitaire rangen door anciënniteit worden bepaald, en alle benoemingen en overplaatsingen centraal worden geregeld. Op de credit-zijde staat, dat ter voorziening in de behoefte aan ge-

neeskundigen nieuwe scholen werden geopend, en dat men niet bezweek voor de verleiding, hulpartsen op te leiden. De „sub-standard schools”, waarvan er verscheidene door de zendingsgenootschappen waren gesticht, zijn reeds ten dele gesloten.

Van nationalistische en godsdienstige zijde wordt de Ayurvedische geneeskunde — een leer van vier vochten, toegepast met algemeen verkrijgbare kruiden als geneesmiddel — krachtig gesteund. Men moet zich de beoefenaar van deze eeuwenoude wetenschap niet voorstellen als een nederige dorpsdokter. „The students of Ayurveda are smart young men in Western trousers with tucked-in shirts who carry stethoscopes, and frequent well-built modern hospitals and colleges”.

De beste jonge artsen gaan zo spoedig mogelijk in de praktijk, doch zij blijven in de grote centra. De toestanden in kleine steden en dorpen — veelal op het niveau van de barbiersvrouw die als vroedvrouw fungeert — zijn voor een geciviliseerde arts, door het isolement en door de slechte betaling niet aantrekkelijk.

Voor een Engelse arts bestaat zelden de gelegenheid zich in India blijvend te vestigen; zelfs de zendeling-artsen worden geleidelijk het land uitgezet. Wel kan tijdelijke specialistische medewerking bij het onderwijs worden aanvaard. „Fortunately English is still the common language of educated Indians”.

Het editorial eindigt met een wenk, de oudere Indiase arts niet langer als een „junior” te begroeten en liever te streven naar nauwere banden, ook door ruilprofessoraten. Het behoud van vriendschap met India betekent niet slechts een ruim wetenschappelijk uitzicht voor de Britse arts; het Verenigd Koninkrijk levert ook boeken, medicijnen en instrumenten.

Schotland

Weinig poliomyelitisgevallen in 1959. — Uit het viruslaboratorium te Glasgow komt het bericht, dat gedurende het jaar 1959 slechts éénmaal een stam van poliomyelitisvirus (type I) werd gekweekt. In Aberdeen, Edinburg en Inverness was het niet anders. Hiermede stemde het lage poliomyelitis-cijfer overeen.

Dat een gunstige invloed van de vaccinatie in het spel zou zijn, laat zich niet denken. Het is uitgesloten, dat toepassing van een dode vaccine het poliomyelitisvirus uit de gemeenschap zou doen verdwijnen.

Andere enterovirussen, met name Coxsackievirussen, werden naar gewoonte het vaakst in juni tot september aangetroffen. Men vraagt zich dan af op welke wijze poliomyelitisvirus van type I dat in 1958 overheerste, in 1959 verdronken kan zijn: door Coxsackievirus, door bevolkingsimmunitet, of door iets anders . . . ? (*Brit. med. J.* 30 januari, bl. 334).

Verenigde Staten

Dierlijk leven zonder microben. — Uit „Lobund”, het bacteriologisch instituut van de universiteit van Notre Dame (Indiana), dat gespecialiseerd is voor proefnemingen op dieren die vrij van microben zijn gefokt, is in de *Annals* van de New Yorkse Academie voor geneeskunde (1959, 78, 1) wederom een mededeling verschenen. Deze betreft allereerst opnieuw het lymfoïde weefsel dat bij gebrek aan commensale en parasitaire prikkels achterblijft in groei, voorts de aanwezigheid van complement en properdine, en de afwezigheid van agglutinenen in het serum van de proefdieren. Veel aandacht is ook gegeven aan wat REYNIERS vroeger reeds aanduidde als „pure culture concept”: het stelselmatige onderzoek van de reactie van „germ-free animals” op besmetting met zuivere kweken van allerhande bacteriën en virus-